

CAO News 6

Horolezecký časopis severočeského regionu

[HTTP://CAODC.WEBPARK.CZ](http://CAODC.WEBPARK.CZ)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ)

Ročník 5, číslo 6

Červen 2003

O POCITECH...

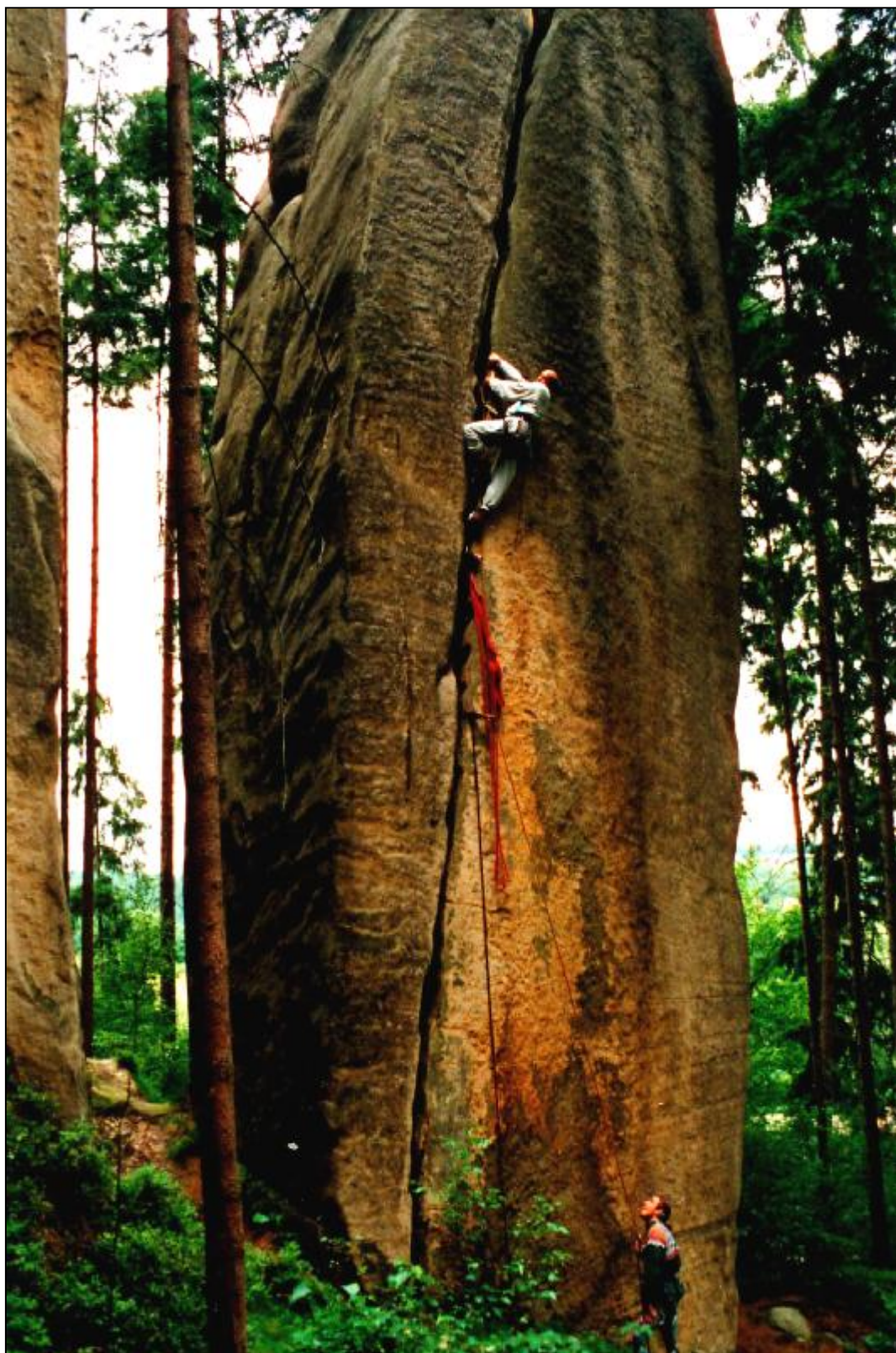

**MIROSLAV
ŠMÍD**
1952 -1993

„Horolezci nám jednou hrozně vynadali, že se zabijem, když viděli naše vybavení - prádelní šňůra a pod. Ale dodnes jsou to nezapomenutelné chvíle, když jsme po výstupech s klukama leželi pod skalami celí odření a k smrti zmožení, a smáli se štěstím a měli ze svých výkonů pocit mistrů světa...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Francie ala Varnsdorf
- ✓ Liščí skály II
- ✓ Po sjezdovce na Glockner
- ✓ Zabilkův sraz v Labáku
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Čeká nás a mnohé další...

Adršpach, Slaninova věž – Memento mori VIIIa, Leze Pavel Kýsa Bechyně, foto © Norbert Hnátek

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Květ nová členská schůzka proběhla tradičně ve středu 7.5.2003 na zahrádce „U Makůvky“. Dočkali jsme se a konečně, letos poprvé, jsme si zaschůzovali pod širým nebem. Lezecká sezóna vypukla naplno, takže naše řady značně prořídly. Ti šťastnější tou dobou uháněli vstříc dobrodružství do nejrůznějších oblastí.

Program schůzky byl zredukován na několik bodů:

- **CAO News.** Rozdání CNs 5, připomínky, náměty.
- **Výsledky cyklistických časovek.** Zhodnocení jarní části, rozdání výsledků, poděkování účastníkům a pořadatelům..
- **Webové stránky.** Informace o doplnění internetových stránek oddílu a o napadení našeho webu caonews-online heckerem (i když vcelku milým způsobem).
- **Oddílová trika.** Milan Cestr nás informoval o termínu zhotovení oddílových triček a skásnul hříšníky.
- **Různé.** Povídání, plánování a pak HOKEJ...

Další týden byla oddílová trika hotova, křest komíny si odbyla na Zabilkáči. Jak jsem se již zmínil, dva dny svátků vyhnaly velkou část oddílu do světa. Chorvatsko, Slovinsko, Itálie, Slovensko, Rakousko a docela se dařilo. Většinou to byly lezecké oblasti, do hor zamířil jen **Honza Horák** (s **Karlem Hofmanem** z HK Varnsdorf).

Na tuzemských kolbištích se také lezlo. Hodně se nás sešlo na srazu v Labském údolí, lezli jsme v Ostrově, Tisé, na Modřínu i v Jizerských horách. Vše při starém – desítky lezl opět jenom **Pavouk**, nové cesty páchal **Karel Bělina** (nejčastěji s **Janou Řezníkovou**) a my ostatní lezli alespoň s chutí.. O leccems se, jako vždy, dočtete dále.

A co nás čeká v nejbližších dnech?

Ještě to bude jeden horolezecký sraz – tentokrát jubilejní XXX. v údolí Roklice, blíží se termín HOCYBOJe, Lužických sedmistovek, také společenské akce Skandinávský Silvestr 2003 no a v neposlední řadě – přijdou **King Crimson**...

Tak si to jaro užijete!

*Good Climbing
Adventure and
Outdoor!*

*Příští oddílová schůzka CAO
Děčín se bude konat ve středu
2. července 2003 v restauraci
U Říhů v Děčíně Letné od
18.00 hodin.*

Horám zdar !!!

Jižní Francie ala Varnsdorf

Baou de 4 oures, Châteauvert, Quinson

Karel Hofman
HK Varnsdorf

Z Varnsdorfu odjíždíme v nezvyklou dobu o nedělním poledni a míříme nejkratší cestou k německé dálnici. Za volantem se střídáme ve dvou. Počasí není zcela optimální, ale šestimístný, plně narvaný tranzit, bez problému uhání směr jihozápad. Po únavné noci s lehce promrzlými nohama přijíždíme do Provence. Zde nás vítá několikacentimetrová vrstva mokrého sněhu. Všichni značně rozladěni, dávají najevo nevoli s pobytem na sněhu v oblasti „Dentelesů“ u Avignonu. Před rozedněním projíždíme vesničkou Gigondas odkud se po velmi krátkém rozhodnutí kloužeme směrem k přímořské oblasti u Toulonu. Po cestě potkáváme kamion ve škarpě, ke kterému nás to táhne jako magnet. Měli jsme však štěstí a dobrého řidiče.

Do Toulonu přijíždíme v dopoledních hodinách. Zde, kousek před městem, sníh opravdu mizí a občas i slunce povykoukne. Okamžitě se zlepšuje nálada a ve vzduchu je cítit přítomnost moře. Z Toulonu stoupáme serpentínami pod vrchol Baou de 4 oures. Krátké hledání místa k parkování a už vaříme něco k snědku. Fouká nepříjemný studený vítr. Přesto se

rozhodují k lezení. Přesvědčit zvědavého Lukáše není moc velký problém (ještě na vápně nelezl). Na rozlezení dáváme 5b+, pak 5c a na závěr 5c+, ve kterém jsem seděl pro ledovým větrem ztuhlé ruce. Doufáme, že v dalších dnech nám jižní Francie ukáže svou teplejší tvář.

Ráno se budím chladem a lituji, že jsem si nevezl svůj zimní spacák. Krusta na kalužích dává tušit, jaká teplota v noci asi byla. Po východu slunce se citelně otepluje a vypadá to na opravdu pěkný den. Neustále nás však sužuje chladný vítr, před kterým se nedá nikam uniknout. Po snídani balíme matroš a valíme do stěn. Krátký rukáv a velké množství vylezených cest spíše lehčí klasifikace, co více dodat.

Druhý den vstáváme do zamračeného a větrného dne. Předpověď, kterou nám Árný posílá na mobil, nevěstí nic dobrého. Rozhodujeme se pro individuální turistiku. Někdo pěšky, někdo kolmo. Já vyrážím na první letošní větší cyklovýlet. Vyjždím na nejvyšší kopec v okolí, M. Coudon (702 m.n.m.), z něho na zříceninu, potom k lezecké oblasti Cimai a na další zajímavá místa. Celkem to dělalo asi 70 km. Málem jsem nevyjel k autu (asi 700 metrů dlouhý strmas, jako

na Jedlovku). Zcela vyčerpán zjišťuji, že jsem u auta sám a bez klíčů. Mám hlad a žízeň. Asi hodinu vychládám než někdo přijde. Večer děláme ohýnek, abychom se zahřáli a kombinujeme ho s červeným vínem. Noc byla o poznání teplejší. Dalšího dne vychází slunce a vítá nás pěkný den. Opět lezeme za nepříjemného větru, ale přesto do roztrhání těla. Osm hodnotných cest. Kombinace ohně a vína se osvědčila, tak ji opakujeme.

Následující den balíme a míříme směr Châteauevert. Projíždíme údolím řeky Argens až do Correns. Skály v údolí vypadají na první pohled jako hruboskalský písek a na druhý je to skvěle členěné vápno. V Correns hledáme kemp, ale nacházíme pouze jeden prázdný. Na kolech jedeme zpět směrem ke skalám a hledáme vhodné místo k bivaku. Nacházíme skvělý flek necelý kilák od skal, dokonce s pramenem „pitné“ vody. Konečně budeme v závětrí, raduji se. Rádost však opadá, když nás vítr opět dohání.

Pás skal exponovaný převážně k jihu, nabízí lezení všeho druhu a pro všechny. Zřejmě proto nejsme na stěnách sami. Začínáme s lezením na pětkách až šestkách, abychom se seznámili s místním materiálem. Nohy skvěle drží, takže využíváme piskařskou techniku. Den končí, slunce zapadá, tak balíme a jdeme zpět do kempu. Dnešní bilance je pět cest za zhruba tři hodiny. V noci znovu trpím chladem. Oblékám si, co se dá. Ráno zjišťuji, že mám zcela zamrzlou vodu v lahvi na kolo. Než vyjde slunce, nemá cenu na lezení ani pomyslet. Okolo jedenácté je to už mnohem lepší. Ten den lezeme větší množství až třicetimetrových cest. Musím dodat, že je to opravdu fajnová oblast. Další noc i den se teplotní situace opakuje, ovšem vyzbrojeni znalostí ohně a vína je pod kůží o poznání příjemněji.

Příjemným zpestřením celé naší výpravy byl výlet na kolech z Correns do Aups přes mnoho krásných a romantických míst: Městečko Cotignac, fantastický vodopád Sillans (na snímku), či jeskyně s rozlehlým parkem ve Villecroze.

Do našeho „kempu“ jsme se vrátili až za tmy okolo deváté hodiny. A výsledek? 85 kilometrů a spousta krásných zážitků. Jen o tomto výletě by se dal napsat samostatný článek.

Ze Châteauevert se přesouváme transitem do Quinsonu. Přesun bereme jako celodenní výlet, takže projíždíme kolem vodopádu Sillans (pro předtím nezúčastněné), krásné starobylé

městečko Tourtour (doporučuji). Dále následoval Lac de st. Croix a kaňon Verdon. Z Verdonu již míříme do Quinsonu. Za tmy stavíme stan a usínáme.

Ráno zjišťujeme, že asi 200m od nás stojí vodní elektrárna EDF (électrique de France), jejíž turbínu pohání řeka Verdon. Přehrada v soutěsce je opravdu monstrózní dílo. V Quinsonu je pěkné lezení, převážně v kolmých stěnách. Pro shybaře nic moc. V městečku jsme také navštívili prehistorické muzeum (údajně největší v západní Evropě). Dále jsme se byli podívat v jeskyni Baume Bonne, kde byly nalezeny jedny z nejvýznamnějších vykopávek o stáří 500 tisíc let. Prošli jsme asi 2 km dlouhý úsek kaňonu podél řeky Verdon. Také jsme zjistili, že podél kaňonu vybudované a dnes již nepoužívané kanály, by byly skvělé cyklotrasy.

Souhrnné informace:

Odjezd v neděli 16. února, návrat 2. března.
Navštívili jsme tři lezecké oblasti (Baou de 4 oures, Châteauevert, Quinson).
Počet vylezených cest byl 58.
Počet najetých kilometrů na kole byl 205.
Počet celých lezeckých dnů byl šest.
A celou dobu pobytu nám přšelo asi 3-4 hodiny, což je dobrá statistika.
Domů jsme jeli přes Gap a Grenoble, takže jsme pokoukali i po Alpách.

A na závěr kompletní seznam účastníků i se zařazením (bez RČ):

Marie Majka Janská (horolezec začátečník), Martin Heinrich (horolezec vůdce), Tomáš Limberský (horolezec a cyklista), Miloš Bahňák Flekna (cyklista a speleolog), Lukáš Luky Věbr (horolezec pokročilý začátečník) a já, Karel Hofman (horolezec a cyklista).

Ještě musím dodat důležitý fakt, že jsem nafotil 230 diáků, které jsem do koše nevyhodil. Lukáš se za své snímky také stydět nemusí. (Diáky je možno promítnout.)

Liščí skály II

Další návštěva v této méně známe oblasti...

Jiří Chosé Šťastný

Horoklub Chomutov

Přeci jen mi to nedalo a tak když jsem potkal Párka, domluvili jsme se, že jedno odpoledne vyrazíme opět na Liščí skály, tentokrát už ale s matrošem a zkusíme něco vylézt.

Počasí je nádherné a tak kromě matroše s sebou Párek bere celou rodinu. Jedeme autem do Jiřetína, protože s kočárem a malým Šimonem bychom tam od Jezeří ani nestihli dojít. Auto necháváme u závory a po parádní asfaltce vyrážíme ke skalám. Dostat kočár až pod vyhlídnutou skálu byl celkem slušný výkon, ale zase jsme se pěkně rozehráli.

Nejdříve lezeme s Párkem sólo na vrchol, abychom konečně zjistili, kde že to vlastně jsme. Na polici mezi vrcholy nás vítá německá orlice, kterou tu někdo vytesal do skály. Z knížky zjišťujeme, že se jedná o Sudetský oltář, přezdívaný Sudeťáci. Kromě asi tří lehkých cest jsou tu zapsány jen samé projekty. Slézáme zpět do sedla a po polici v údolní stěně se vracíme k holkám.

Lehce svačíme a pak s Párkem ještě jednou obcházíme všechny linie, obsazené nýty a nevěstičně kroučíme hlavami.

Čas ale utíká takže vzhůru do matroše a do stěny. Beru si radši všechna možná udělátka a začínám stoupat. První metry jsou stupňovité a mírně položené, takže to jde. Za žebro dávám prvního frenda a zvedám se přes kolmou stěnkou do výrazného vodorovného zářezu. Tady dávám dalšího frenda a přes další kolmou stěnkou dolézám do vyhlídnuté trhlinky. Je celkem úzká, ale v jednom místě se trochu rozšiřuje. Proč si ten pěkný chyt nezaplácnout dalším frendem, že?

Stěna se stále více napřimuje a já stoupám podél trhliny vzhůru. Na jejím konci dávám dva stopery a koukám, kudy by to šlo dál. Moc průchodně to ale nevypadá. Buď by to šlo šikmo vpravo na pravou hranu nebo mírně vlevo do výrazného žebra u levé hrany. Ale s těmi stopery pod sebou se mi do toho moc nechce. Přidávám tedy ještě jednoho mikrostopera do trhlinky mírně vpravo a opatrně si do něj sedám. Drží. Pro jistotu přidám ještě jednoho a pak už si vytahuji vrtačku pro osazení nýtu. Jsem zhruba 15 m nad zemí, tak usuzuji, že by to nýt sneslo. Vrtačka vrtá tak krásně rychle, že pro zamýšlenou plaketu je díra moc hluboká. Nu což, vyvrtám

ji ještě hlubší a dáme tam borhák. Nevýhodou je, že lepidlo musí aspoň půl hodiny tvrdnout, takže mě Párek spouští dolů.

Holky už to moc nebaví, malá Zuzanka už by chtěla asi spát a tak Párek sjíždí s kočárem se Zuzankou na cestu, já snáším Šimona a holky s nimi vyrazí pomalu zpět k autu. Já s Párkem se vracíme zpět pod skálu a jdeme na to znovu. Znáмым terénem stoupám vzhůru, ale místo stoperů již cvakám krásný antikorový borhák. Hned je to o něco veselejší. Nejdříve to zkouším mírně vpravo, šlo by to, ale mělo by to stejný dolez jako pravá hrana, což mi přijde škoda. Traverzují tedy vlevo a po drobných chyttech stoupám mírně vlevo do sokolíkového žebra. Konečně lepší chyt, ještě pár exponovaných zdvihů a stojím opět u orlice v sedle mezi vrcholy. Dobré dílo se podařilo.

Dobírám Párka a přemýšlím o názvu cesty. Myslím, že Škodičova zpověď bude výstižnější. Co říkáš, Stando? Klasifikace asi tak za 6. Zapisujeme se do vrcholovky, Párek si ještě stihá vyrobít prvopřeskok mezi vrcholy, takže neváhám a dělám druhoskok, pak už rychle dolů, sbalit všechny krámy a vyrazit za holkama.

Ještě, že jsme se zdrželi, Zuzanka prý půl cesty probřečela a Šimoněk byl taky celkem unavený, takže nebylo o co stát.

Co dodat, celkem vydařené odpoledne. A pro Standu: koukejte ty cesty dělat, ať si je můžeme vylézt, když už jste je tak nehezským způsobem obsadili a zajistili. Na oplátku si můžete dát tu naši. Myslím, že když tam vynesete lano, sedáky, boty a expresky, tak sada stoperů a frendů zas až tolik neváží.

PO SJEZDOVCE NA GLOCKNER

7.5. – 10.5. 2003

Jan Horáček Horák
CAO Děčín

Když pomínu 30 minutový pokus o nastartování, 3 hodinové opravování vejfuku 20 km od Prahy a závratnou rychlost 100 km/h probíhala cesta na parkoviště Franz Josefs Hohe úplně v klidu. Na místo jsme dorazili někdy okolo 6 ráno, takže na pořádné vyspání a aklimatizaci nemohlo být pomyšlení. Přesto na 1,5 hodiny uléháme.

Balíme na dva dny, co nejvíce nalehko, což, jak každý ví, je nemožné. Okolo nás na parkáči jsou samí Češi a ti balí také. Většinou chtějí jít na vrchol normálkou jen dva do Pallaviciniho žlabu.

V 10 vyrážíme a cesta po ledovci je pohoda. Málo trhlin, žádné seraky, držící firm, z části i prošlapaná stopa. A tam kde není, je můj parťák Karel Hofman z HK Varnsdorf. Proti přeskakování trhlin a lezení po seracích, podmínkám jaké byly minule, velká pohoda.

Do bivakovací chatky asi v 3.200 m dorážíme s celkem čtyřmi Čechy okolo třetí. Pak klasika – vaření, spaní, vaření, plánování... Čtyři chceme do žlabu a plán je vyrazit co nejdříve. Ideálně ve 2 v noci. Budík tedy pípá o půlnoci a všude v okolních údolích jsou mraky a bouřka. Je to celkem pěkný pohled nablesky, když na ně člověk kouká ze shora. Nám se to, ale moc nehodí. Tak vyčkáváme. V 00:03 ráno taky přišla SMSka od Michala Vyleťala: „Vstavej, vstavej lenochu! Zagni varit čaj, zabal batoh, pozdrav spolunocelnice a uz at si ve stene. Tak zaber. Ja byl mekej, ale ted to das, tak jdi do toho. M.“ Člověka to potěší, když si na něj někdo vzpomene. Brňáci se rozhodují pro sestup a my koukáme na barometr. Tlak stoupá a proto před 5 vyrážíme. Pozdě, ale přeci.

Pod nástupem jsme za čtvrt hodinky a cesta začíná. Okrajovku oblézáme zleva a před námi je 600 metrů lezení ve firmu, ledu a mixu. Průměrně 55 až 60 stupňů. Cesta je psaná na 4 hodiny a nás tlačí čas. Problém této cesty je ten, že první sluneční paprsky začnou uvolňovat nahoře kameny a led to všechno se valí žlabem, jak projektily a snaží se sestřelit blbce, co tam lezou. Lehká matematika: nástup v 5, slunce vychází před 6 – prostě nalézáme pozdě a riziko není malé.

Valíme, co to de. Ťuk, fuk, kop, kop. Vždy tak 10x za sebou a pak oraz. Teda to je můj případ, případ člověka, který má fyzickou horší než lečjaký důchodce. Karel stoupá téměř nepřerušovaně a není ani moc zadýchaný. Ono stoupat po

sjezdovce se dá celkem rychle a bez jištění. Závěrečné 3 délky mixů, cca za 3 lezeme v mačkách a s cepínama a to nás dovede do sedýlka mezi Velký a Malý Glockner. Na vrchol už je to asi 5 minut. Je něco před půl 8 a děsně fouká. Fotíme vrcholový kříž a Karel si láme zub o Power barku. Prostě pohoda. A jsme tam hlavně sami.

Sestup na chatu je dost rychlý, v devět se už vyvalujeme na slunci a chvíli poté vyrážíme do mlhy na ledovec směrem dolů. Viditelnost padesát metrů a proti ní Kája, který celkem bezpečně nachází cestu dolů na ledovec. Cesta byla pěkně vopruz, protože nebylo nic vidět a sníh měkřej a člověk se propadal místy po pás. Ale jinak OK. Cestu k parkovišti si krátíme šlapáním něco přes 600 schodů podél zubačky a ve 13 hod jsme u auta.

Skelety dolů, noha v sandálech je lehká jak pírkó a vařit a odpočívat. V noci bouřka, ráno cesta domů. V každé větši zatáčce fotíme a já dostávám od Karla Hofmana cenné rady, jaký čas a jakou clonu mám použít. V Praze jsme něco před osmou večer.

Akce to byla myslím dost podařená, počasí taky vyšlo. Jak se říká: Do třetice všeho dobrého a zlého. Dvakrát mě hora nepustila a teď byla milostivá...

P.S. Rád bych poděkoval Karlovi, že byl perfektní spolulezec, HUDÝ Sportu a ALPSPORTU, jež dováží obuv SCARPA. Dík.

Ilustrační foto iNet

XXXVIII. Zabilkův sraz horolezců

LABSKÉ ÚDOLÍ

KVĚTEN 2003

V dnech 16. až 18. května t.r. proběhlo v Labském údolí 38. setkání horolezců. Poměrně slušné počasí přilákalo na sraz asi 150 kamarádů z různých koutů ČR a dva lezce dokonce až Holandska.

Organizaci tradičního srazu nesl na svých bedrech, jako vždy **Jaroslav Uher** (na snímku). Výbornou obsluhu tentokrát zajišťoval **Ivo Nový** ml.

Zde je několik střípků z letošního ročníku:

- Stopadesát účastníků je slabší průměr. Nejvyšší účast srazu zaznamenal v roce 1979, kdy se pod Votěchem sešlo 324 horolezců, nejslabší v roce 1980 – pouhých 40 (tehdy byl sraz oficiálně zakázán z důvodu zřícení skal v oblasti Belvederu).
- Mezi nejpočetněji zastoupené lezecké oddíly letos patřily: **CAO Děčín, HO Alpin IV Praha, HO Boletice, TJ Doprava Děčín, HK Varnsdorf, HK Děčín** a silná skupina **Horoškoly Alpinu IV**. Naopak úplně chyběl například **Horoklub Chomutov**.
- Neodmyslitelnou součástí horolezeckého srazu je srazová kniha. Léta patřil první zápis **Honzovi Bílkovi**. Letos ho vystřídal na „prestižním řádku“ **František Borovka**.
- **Milan Krauskopf** a **Jan Švihnos** vytvořili hned v pátek lezeckou dvojku a vylezli si vyložené lahůdky – např. Přímou severní na Vojtěcha (VIIa) nebo Údolní cestu na Špičák (VIIa).
- **Michal Burda** protáhl klasikami lezeckou drobotinu (co už leze lépe, jak většina z nás) i něžnější část osazenstva. Někteří pod Votěchem jen zálibně hleděli na děvčata, kterak ladně stoupají např. vyhlášenou „Kočičárnu“ (VIIc).

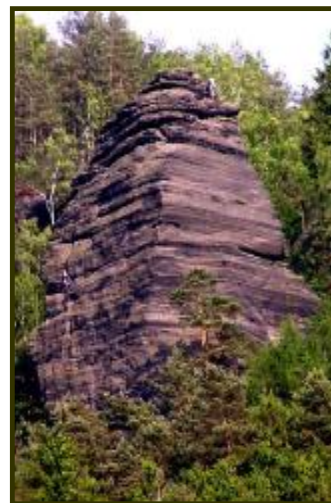
- Jedna z nejstarších knih v Labském údolí zmizela. Smutný byl pohled do prázdné krabice, který se naskytl lezcům na vrcholu Krkavce. Vrcholová kniha, vložená spolkem SBB již v roce 1938, je fuč..
- **Klan Havláků** dorazil letos kompletní. **Radek** mezi prvními již v pátek, v sobotu brzy ráno **Jiří junior** a dopoledne i **otec Jiří** s manželkou **Helenou**.
- **Karel Bělina** ani letos nepřišel. Škoda. Příběhy spojené s jeho osobou, patří k těm nejneuvěřitelnějším. Nedostal ovšem písemnou pozvánku (již druhý rok se neposílají poštou nikomu), takže trucoval v Tisé.
- Když už jsme nakousli ty příhody – **František Borovka** vzpomenu přímo legendární story: **K.B.** přijel tehdy na sraz na motocyklu až k bivaku. Když se odebral bušit nové cesty, nenapadlo jeho „kamarády“ nic duchaplnějšího, než že mu motoru i s „pávikem“ vytáhli na vrchol Rolling Stone a přikurtovali ji ke slaňáku, údajně nastartovanou. Na to, co se dělo, když se **K.B.** vrátil, již většinou nikdo moc vzpomínat nechce. Zřejmě je hrůza z Karlova řádění drží i po letech...
- Oproti jiným ročníkům se sešlo málo čtyřnohých kamarádů. Nejvíce starostí se sledováním všech těch opékanych dobrot měl **Arny Pavlíný Sedliské**. Sliny mu kanuly jako dva husté vodopády a něžně si je utíral o kolena sedících kolem ohně.
- **Saša Merhulíková** dorazila s **Evou Sineckou** a přímo zářila. Důvod? Je čerstvou důchodkyní a nemůže si tuto instituci vynachválit!
- Naopak **Petr Zippich Štěpán** působil letos trochu nervózním dojmem. Buďto mu chyběla Anička nebo mu chyběl parťák nebo obojí.
- **Jana Řezníková** stíhá všechno – dopoledne ještě spoluputovala s **Karlem Bělinou** novou cestu v Tisé (Zvlněná rovina VIIb na Velikonoční), odpoledne již vyváděla Paradox na Rolling Stone.
- **Sláva Krob** byl rozladěn ze změny termínu roklického srazu (6. - 8.6.), protože si kvůli němu změnil šichtu. Náladu mu spravil až **Pavel Buky Henke**, který ho ochotně vytáhl na několik labských parádek...
- **Taňa Lošťáková** a **Tomáš Hrabáň** přijeli v novém voze. Starou škodovku bouchli v Ivošově KPH za neuvěřitelných 1.000,- Kč a obratem zakoupili pěkného Forda Sierru. Trochu se pocukrovali, lupli do sebe pohárek ohnivé vody a místo síly v pažích v převislých labských stěnách jeli vyzkoušet sílu koní pod kapotou.
- Krutý kapitalismus zhatil plány **Pavlu Kalovi**, který se také chystal na Zabílkáč: SMS: „Hore zduř! Ty si lezeš a já lezu v Ústí po střeše. Vzal jsem sebou i Makůvku. Ta teď leží na lepence a spí. Užij si to bohovskky. Práci zdar a skalám zvlášť.“
- **Standa Feigl** dorazil do Labáku jako správný předseda v čele silné squadry HK Varnsdorf. **Karel Hofman** byl náležitě vyladěn, neboť měl v kapse čerstvý jaguáří zub – cestu Pavallicinirinne na Grossglockner.
- Spokojenost ze stejné cesty hřála i **Honzu Horáka**. Nebo to byla nová přítelkyně z HO Jūmar Praha **Zuzka Filipová**?
- **Jindřiška Řeháková** rozdávala úsměvy na všechny strany a ještě přitom stihla hlídat malého Míšu. **Terezka Řeháková** udělala nečekanou radost **Jirkovi Chárovi**, když mu k jeho narozeninám (43) předala „Kapičku štěstí“.
- Z „klasiků“ se kromě **Jardy Uhra** na srazu objevil **Václav Širl**, **Fery Ampér Záběhlík**, **Eda Puncman**, **Mirek Tůma st.**, **Josef Hozák**, **Pedro Laštovička st.** nebo **Radek Souček**..
- Zabílkáč to není jen lezení a honění se za „písmenkama“. Je to také společenská záležitost, kdy se lidé setkávají, klábosí spolu a békají za doprovodu kytar a harmonik. K pohodě přispívá celá léta „stánek na levnou krásu“, kde se čepuje

pivo a nalévá ohnivé voda. Letos se zkonzumovalo celkem pět sudů a blíže neurčené množství kořalky. Kdo nepřišel, rozhodně zaváhal. Takže – ahoj v roce 2004!!

- A dobrá zpráva nakonec: **Zelení teroristé** se nedostavili..

Účastníci XXXVIII. Zabílkova srazu v Labském údolí

František Borovka, Děčín; Robert Dolejš, Děčín; Ivo Nový ml. KPH; Jaroslav Kuchta, Teplice; Slavomil Krob, HOKET Praha; Radek Havlák, HOKO Bol.; Standa Pindour Frömmel, Hřensko; Jiří Ryšavý SOHO Troja; Zbyněk Hořejší, SPŠ Duchcov; Tomáš Bodlák, Teplice; Jaroslav Uher, HK Děčín; Láďa Daněk, Benešov; Lenka Borovková, Benešov; Josef Končel, HO Benešov; Pavel Končel, HO Benešov; David Šedivý, CAO Děčín; Michal Klauzy, HO Boletice; Rostislav Sedliský, HO Doprava Děčín; Pavlína Sedliská, HO Doprava Děčín; Tereza Štrajtová, Děčín; Adéla Burdová, Děčín; Michal Burda, TJ Doprava Děčín; Jana Štrajtová, TJ Doprava Děčín; Tomáš Melen, TJ Doprava Děčín; Jiří Chára, CAO Děčín; Filip Zahradník, INDI-VINDI; Milan Krauskopf, HO Zákupy; Jan Švihnos, CAO Děčín; Miroslav Červený, Zlonice; Jitka Červená, Zlonice; Bořivoj Miroslav, Zlonice; Lenka Tuháčková, Zlonice; Richard Červený, Jinočany; Jarda Jeremy Dunovský, CAO Děčín; Jana Nedbalová, Děčín; Jiří Havlák ml., Děčín; Jiří Havlák st., Alpin Praha; Helena Havláková, Děčín; Petr Štěpán, CAO Děčín, Fuo Goedhart, Bohemian Outdoor, Holland; Wollen van der Marlen, Bohemian Outdoor, Holland; Radek Tučňák Štraj, Jílové; Martina Hozáková, HK Děčín; Josef Hozák, HK Děčín; Vladislav Proek Nehasil, HO Boletice; Zuzana Nehasilová, HO Boletice; Vladimír Pešek, Praha; Jindřiška Řeháková, CAO Děčín; Terezka Řeháková, CAO Děčín; Míša Vích, Březiny; Lukáš Vích, Březiny; Saša Merhulíková, HK Děčín; Eva Sinecká, HK Děčín; Jana Borovková, Děčín; Martin Bílek, Jílové; Jiří Petríní Petřík, Praha; Václav Petřík, Praha; Jana Petříková, Praha; Pavel Buky Henke, HK Varnsdorf; Jiří Kudrnáč, CAO Děčín; Mirek Tůma st., Děčín; Mirek Tůma ml., Děčín; Petr Kubita, HK Bělá; Pavel Kubita, HK Bělá; Lenka Chárová, CAO Děčín; Tomáš Hrabáň, CAO Děčín; Taňa Lošťáková, CAO Děčín; Milan Cestr, CAO Děčín; Ondřej Cestr, CAO Děčín; Miroslav Kuchař, HO Benešov; Dana Benediktová, Bohemia EKO klub Praha; Karel Benedikt, Bohemia EKO klub Praha; Petr Mráček, HO Nový Bor; Simona Mráčková, HO Nový Bor; Josef Lazar, HO Doprava Děčín; Zdena Plachá, Děčín; Jiří Plachý, Děčín; Jana Řezníková, HO Mariánské Lázně; Jan Řezník, HO Mariánské Lázně; Johanka Řezníková, HO Mariánské Lázně; Jiří Svoboda, HP Capitan Boletice; Eva Adámková, HP Capitan Boletice; Jan Horák, CAO Děčín; Zuzka Filipová, HO Jūmar Praha; Karel Mervart, HO Boletice; Václav Širl, VK Červený kámen; Miroslav Cach, Sokol Bělá; Libor Turbo Svoboda, CAO Děčín; Petr Jicha, CAO Děčín; Fery Ampér Záběhlík, ČL; Ondra Peki Pekárek, HO Neratovice; Zdeněk Joska, HO Neratovice; Robert Gobo Halama, HO Humanita; František Borovka, KPH Děčín; Eda Puncman, HO Boletice; Šárka Bella Zemanová, KPH Děčín; Karel Hofman, HK Varnsdorf; Jakub Jetlech Jelínek, HK Varnsdorf; Jakub Qěták Kittl, HK Varnsdorf; Luboš Mamut Váňa, HK Varnsdorf; Lukáš Věbr, HK Varnsdorf; Luboš Zeman, HK Varnsdorf; Martin Karman, HK Varnsdorf; Standa Feigl, HK Varnsdorf; Jaroslav Sinecký, HK Děčín; Robert Žák, HO Sherpa Climb Praha; Zuzana Bártová, Horoškola Alpin IV Praha; Lenka Pěčová, Horoškola Alpin IV Praha; Jan Štoviček, HO Sherpa Climb Praha; Pavel Trnka, HO Sherpa Climb Praha; Petr Beneš, Horoškola Alpin IV Praha; Zdeněk Nemazal, Horoškola Alpin IV Praha; Jan Nemazal, Horoškola Alpin IV Praha; Jan Šmíd, Horoškola Alpin IV Praha; Zdeněk Pánek, HO Alpin IV Praha; Jaromír Stratil, Horoškola Alpin IV Praha; Břetislav Miklas, Horoškola Alpin IV Praha; Jan Prokeš, HO Alpin IV Praha; rodina Buřilova, HK Vamberk; Klofák Vejnar, HK Vamberk; Klofanda Vejnarová, HK Vamberk; Klofáčata Vejnarů, HK Vamberk; Radek Souček, HK Děčín; Petr Pedro Laštovička, HK Děčín; Anna Bodláková, HK Děčín; Veronika Prokšová, HO Alpin IV Praha; Vojta Prokš, HO Alpin IV Praha; Jana Prokšová, HO Alpin IV Praha; Jitka Blehová, Děčín; Adriana Blehová, Děčín; Valerie Blehová, Děčín; a další nezapsaní...

ORASÍN KOMPLET

Zpráva o jedné podařené akci...

Jiří Chosé Šťastný

Horoklub Chomutov

Po loňské akci Vejprty komplet, kdy se několik členů Horoklubu Chomutov pokoušelo celkem úspěšně přelézt všech více než devadesát cest v této oblasti během 24 hodin, se letos stejná akce konala v sobotu 26.4.2003 v Orasíně. Autorem této myšlenky a zároveň nejhavějším favoritem byl Leoš LeToš Dvořáček, který do Orasína dorazil pro jistotu už v pátek odpoledne. A protože mu zdejších 79 cest zřejmě připadalo málo, tak dodělal svůj projekt na Cimbuři, čímž se celkový počet cest v této oblasti zakulatil na krásných 80.

Já jsem se domluvil s Jardou Ďurkovským a s Pivetkou a s námořnickou rozvahou dorážíme do Orasína v sobotu kolem deváté hodiny ranní. LeToš s Jakubem zrovna zdolávají cesty na Cimbuři a když jsem se zeptal, kolik už jich mají, tak pravili, že zaspali a začali lézt až v šest ráno, takže de facto teprve začínají. Když už jsme tady, tak sundáváme batohy a děláme první přeлез LeTošovo nové cesty Hromadná samota 6+ a pak se přesouváme na Zelenáče, protože jsme si dali za cíl, že se rozhodně nebudeme snažit o přelezení všech cest v této oblasti, ale zkusíme přelézt ty nejtěžší a ty jsou většinou na této skále.

Na rozlezení dáváme Piz Badile 5, jelikož to je místní lahůdka a tak ji nemůžeme vynechat. Pak už přitvrzujeme a Jarda dává RP OS Odkaz mlad'ochů 7+, (foto) asi nejhezčí cestu v této oblasti. Jsem na řadě a tak vyvádím Kout bahenních příšer 6+. Naštěstí je už delší dobu sucho, takže ten zelený sliz, co tudy většinu roku teče, už stačil uschnout. Ale klíčový chyt je stále mokrý a tak cesta

dělá čest svému jménu. Skoba nad druhým nýtem je už řádně orezlá, ale lepší než drátem do oka a tak ji cvakám a přes převis dolézám na vrchol. Shazuji lano, Jarda to jde také na prvním a mezi tím, co leze okukují Hranu trollů 7. Už je to 14 let, co jsme to se Svinčou udělali, tenkrát jsem to šel na druhém a měl jsem toho plné zuby, jelikož spáry nejsou moje silná stránka. Ale Jardovi se do toho taky nechci, takže vzhůru do toho. Skobu pod převisem provazuji kevlarem, protože se nedá procvaknout karabinou, vytahuji pětku frenda a dávám ho co nejvýš do spáry nad sebe a vyrážím vstříc převisu. Nemůžu se dostat doprava do spáry a tak se vracím. Vyklepávám ruce a po chvílce to zkusím znova. Spodní hranu převisu na spod'áka, nohy pod převis a pak pravou nakročit doprava na hranu a pravou rukou pobrat spáru vpravo na sokola. Moc nebere, ale lepší to nebude a tak bejčím co to dá a přenáším váhu na pravou nohu. Mám to, jsem ve spáře a z té už snad nevypadnu. Po pár metrech obhazuji vklíněný kámen a šikmo vpravo postupuji spárou čím dál výš. Ještě dva frendy a jsem nahoře. Ale byl to boj. Ani se nedivím, že za těch 14 let, co tady ta cesta je, je to teprve druhé opakování. Jarda to jde za mnou a nemá v tom problémy, zatímco Bjeta a Pivetka to zavěšují. Tím máme komplet přelezené vybrané cesty na Zelenáče (ještě tu jsou dvě šestkové spáry, ale ty už fakt nemusíme) a můžeme přejít na vedlejší věž.

Na Jelení věž vedou dvě hodnotné cesty: Cesta pro Pětu 7+ a Loupání perníku 7- z Matějovo dílny. Nejdříve dává Jarda tu 7+ a opět v ní nemá problém, takže shazuje lano, ať si to také vyvedu. Ten přesah nad prvním nýtem sice zvládám poněkud méně ladně než Jarda, ale dá se to. Pivetka i Tonda si ho na druhém konci lana vychutnávají mnohem důkladněji.

Na závěr dává Jarda Loupání perníku (viz titulní stránka CAO News 5). Pro jistotu to nastupuje přímo přes převis, cvaká první nýt ale nad ním padá. Po chvílce přemýšlení traverzuje kousek doprava a přes druhý nýt dolézá navrchol. Když to vidím, tak bych si to radši dal za ním, ale Jarda jakoby neslyšel, hází lano dolů. Nu což, zkusím si to na prvním. Přímou přes převis mě to však nepouští, ale v průvodci to stejně píšou traverzem zleva doprava a tak nastupuji vlevo u stromu. Z dobrého chytu však na nýt nemůžu dosáhnout a po dalších chytech zbyla jen odlomená místa. Že by tu někdo loupal perníček? Pomocí šáhla cvakám nýt a po velmi jemných chytech k němu traverzuji. Tady mi dochází chyty úplně a opouští mě i síla a musím si sednout. Pak ale objevuji vodorovný stisk nad hlavou a pomocí něj stoupám do pseudosokolika, který vede k dalšímu nýtu a pak už dolézám na vrchol. Panečku, to bylo pořádné 7-. Pivetka, když mě viděla, tak se jí do toho ani nechce, ale ukecávám jí. Nastupuje přímo přes převis a bez nejmenšího zaváhání to dává v kuse až nahoru. Nepřestávám se divit, ale holt kdo umí, ten umí. Mám už natolik prolezené prsty, že pro dnešek končím.

Jarda ještě zkusí Pavlišův boulder Terminátor 7+, ale končí jako všichni ostatní, co to zkoušeli, na hraně převisu.

Podle Svinčových informací se LeTošovi s Jakubem podařilo přelézt asi 70 cest, což s těma našima dohromady dává skoro onu magickou 80, takže společnými silami se nám to vlastně skoro podařilo zkompletovat. Ale o to vlastně ani tak nešlo. Důležité je, že bylo krásně, dobře jsme si zalezli a junioři zase poznali nějakou jinou oblast, než tak často navštěvovaný Perštejn.

Tak ahoj zase za rok. A kde že to bude? To se nechte překvapit!

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

(ALENA VAJSKA VAISHAROVÁ, PAVEL KÝSA BECHYNĚ, VLADISLAV PRCEK NEHASIL A WEBOVÉ STRÁNKY VRCHOLKY.CZ)

Labské údolí – pravý břeh

Žížův masív - Jako tele na vrata IX

8.5.2003

Pavel Henke x Pavel Bechyně.

Nástup "Cestou pro pašíka" až na balkón a vlevo stěnou přes 2 BH ke kruhu. Přímou stěnou přes 2 BH do spáry a tou n.v..

Jižní Tyršova věž - Ríšotoč Xa

23.3.2003

T.Zákora a spol.

Jako Valčík na rozloučenou k 1. kruhu. Od něj stěnou přes 3 kruhy a velké hodiny na vrchol (slačák).

Masív Krunýř - Cenný suvenýr VIc

21.5.2003

Vladislav Nehasil x Jan Paul, D.Nehasil

Vpravo od cesty Nitranský kníže středem stěny přes 2 kruhy na římsu. Doprava ke 2. kruhu cesty Ranní chládek. Vlevo stěnou přes kruh na vrchol.

Masív Mrtvá stěna - Minuta ticha VIc. RP VIII.

25.5.2003

Vladislav Nehasil, D.Nehasil, J.Paul

Vlevo od zarostlého koutu přerušovanou spárou (2 kruhy), výše stěnou na vrchol.

Masív Mrtvá stěna - Smutné chvílky VIb

25.5.2003

Vladislav Nehasil x Jan Paul, D.Nehasil

JZ hranou (kruh), výše středem pilíře (2 kruhy) k sokolíku, jím a po stupních na vrchol. (Od 3.kruhu lze také stěnou šikmo vlevo na balkón a zpět spárou na stupňovitou hranu. - Lehčí VII.)

Apač - Stará stanová knecht V

(nový masív se nachází vpravo od Malé bašty)

24.5.2003

Pavel Bechyně, David Vápník, Pavel Henke.

Od jihu šikmo vlevo a lehce vzhůru pod převis. Traverz vpravo a komínem n.v.

Apač - Varianta VI

24.5.2003

Pavel Bechyně, David Vápník, Pavel Henke.

Pod převisem traverz vlevo za hranu do údolní stěny a šikmo vpravo n.v.

Apač - Cesta mazáků VIb

24.5.2003

Pavel Bechyně x David Vápník, Pavel Henke.

Spárou u levé hrany v JV stěně k (bh), přímo a komínem na vrchol.

Apač - Vymazlená VIII

24.5.2003

Pavel Bechyně x David Vápník, Pavel Henke.

Středem JV stěny přes 2 (bh) n.v.

Synagóga - Davidova hvězda IXa

24.5.2003

Jan Paul x David Nehasil x Vladislav Nehasil

Vpravo od Velkého koutu převislou stěnou přes 6 kruhů na předvrchol (BH). Libovolně na vrchol.

Rájec

Ptačí kužel - Nová údolní stěna VIIa

2003

Němečtí lezci

Nástup jako Údolní cesta a přímo stěnou přes převis a polici (hodiny) ke kruhu. Stěnou na předskalí. Jižní hranou na vrchol.

JETŘICHOVICE

Četník - Pendrek VIIb nejištěno

25.5.2003

Pavel Bechyně, Pavel Henke, Renata Horáková.

Středem S stěny přímo n.v.

VŠEMILY

Vodní kámen (osazena vrcholová schránka) - Kapři na suchu VIIb

25.5.2003

Pavel Henke x Pavel Bechyně.

Od JZ vlevo přes hodiny za hranu a stěnou přes 2 K. na vrchol.

Vodní kámen - Přesolenej pstruh VII

25.5.2003

Pavel Bechyně, Jarda Kuchta, Pavel Henke.

V levé části J stěny mírně převislou stěnou přes kruh na vrchol.

Mlýny

Věž Punťa - Stará cesta IV

Autor neznámý.

Od pravé náhorní hrany vpravo stěnou n.v.

Věž Punťa - Vrtěti ocasem VI

9.5.2003

Pavel Henke, Pavel Bechyně.

Levou náhorní hranou n.v.

Chřibská

Sýrový kámen - Smažák VII

10.5.2003

Pavel Bechyně, Pavel Henke.

Uprostřed S údolní stěny přes převis do spáry a přímo stěnou n.v.

Dášenska - Piloti na start VIIIb

10.5.2003

Pavel Henke, Pavel Bechyně.

Od pravé náhorní hrany traverz vpravo na údolní hranu a tou přes kruh n.v.

Strážce studeného údolí - Studený pot VII

10.5.2003

Pavel Bechyně, Pavel Henke.

JV hranou přímo n.v.

Mařeničky u Cvikova

Haberská věž - Plážová cesta VII

11.5.2003

Pavel Bechyně, Pavel Henke.

Středem údolní stěny n.v.

Dolní jelení věž - Paroháč VIIIb

11.5.2003

Pavel Henke, Pavel Bechyně.

Převíslou pravou náhorní hranou n.v.

Horní jelení věž - Shazování paroží VII

11.5.2003

Pavel Bechyně, Pavel Henke.

Zprava na údolní JV hranu a tou n.v.

Horní jelení věž - Přes kopejtko IV

11.5.2003

Pavel Bechyně, Pavel Henke.

Od SZ (u bloku) stěnou a vpravo na balkón do údolní stěny.

Přímo rajbuňkem n.v.

Srpnová věž - Demarkační linie VIIIc

11.5.2003

Pavel Henke, Pavel Bechyně.

Středem JZ stěny n.v.

Dubské skály

Tvarožník - Tekutej písek VIIIb

12.5.2003

Pavel Bechyně, Pavel Henke.

Vlevo od "Staré cesty" spárou přes 2 kruhy a stěnou n.v.

Tvarožník - Jak přežít blahobyt VIIIb

12.5.2003

Pavel Henke x Pavel Bechyně.

Vlevo od V hrany sokolem k 1. kruhu. Přechod vpravo do spáry a tou přes 2. kruh na balkón "Staré cesty" a tou n.v.

Hradčanská stěna - Hradčanská perla VIIIb

12.5.2003

Pavel Bechyně, Pavel Henke.

Asi 10 m vlevo od "Staré cesty" stěnou a vhloubením a šikmo vpravo stěnou n. v.

Hradčanská stěna - Prasečí hody VIIIb

12.5.2003

Pavel Henke, Pavel Bechyně.

Od J spárou přecházející v komín na balkón, vlevo a převíslou spárou n.v.

STŘÍPKY..

Nebezpečné Ptačí stěny...

Ošklivým pádem skončil pokus o prvovýstup na Ptačí stěny nad Velkým Březnem. V pátek 24. května t.r. se vydalo silné lezecké družstvo **Žid & Vaněk** z Povrlů do nové oblasti poblíž Ústí nad Labem, aby zde dokončilo zamýšlený prvovýstup. **František Žid** nastoupil odhodlaně do lámavé stěny jištěn druhem pod skálou. Založil jednoho hexentrika a pokračoval v cestě vzhůru, když tu se s ním utrhla menší skalní blok. Následoval pád. Naneštěstí nevydrželo ani založené postupové jištění, které navíc zatížením uvolnilo další velký kámen, který dopadl na lezce. František zůstal pod stěnou ležet otřesen a s ošklivými ranami na ruku, kolenu a zádech, z dlaně si při pádu strhl velký kus kůže...

Ptačí stěny jsou nová nepískovcová oblast, kde Povrlyhillská klíka v tichosti škodí a nikomu nechce říci, kde přesně se nachází. Víc neprozradil ani **Karel Bělina**, který redakci CAO News o celém incidentu informoval, neboť i on zde má již několik cest.

Dobří holubi se vracejí...

Neuplynul ani rok a **Zdeněk Vaishar** vyrazil opět k našim sousedům na Slovensko, tentokrát se svou ženou (a naší dopisovatelkou) **Alenou**. Jejich cesta začala návštěvou lezecké oblasti Skalka u Trenčína, kde se stali svědky zajímavé Slovensko – Sovětské družby. Další den už je čekaly nepřekonatelné Biele Karpaty. Vršatec, Červený kameň a okolí. Krásná příroda, vápencové skály a liduprosto..

Pak následoval přesun do Súlova. Opět úchvatné scenérie rámované kulisami skal. Zde však je již po samotě. Skály jsou přímo poseté nýty, v některých liniích snad i po metru.

Dalším důvodem k návštěvě východních sousedů jsou povětšinou příjemné osvěžovny. Ani jejich návštěvu Zdeněk s Alenou nevynechali. A tak si kromě celého cédéčka fotografií přivezli ze své cesty i spoustu osobních zážitků.

Biele Karpaty, sedlo Vršatec © 05/2003 Zdeněk Vaishar

Action Direct má další přelez!

Christian Bindhammer se stal 5. lezcem, který přelezl Action direct 9a na Waldkopf v Severní Frankenuře (před ním: autor **W. Güllich**, **A. Adler**, **I. Pou** a **D. Graham**). Klíčem k úspěchu bylo jiné řešení závěrečného klíčového místa. V cestě strávil letos 6 dní.

A něco z historie: Action direct vylezl **Wolfgang Güllich** (na snímku) už v roce 1991(!). Původně to byl projekt **Milana Sýkory**. Wolfgang napřímil nástup a začal na projektu pracovat. V cestě jsou plytké dvouprstovky, které Güllich špatně trefoval dvěma prsty při dynamických krocích. Rozhodl se proto, lézt to jako jednorstovky. V závěru silové přípravy na Campus boardu dokázal udělat seskoky a výskoky souruč na 1 cm lištách a samozřejmě používal jen jeden prst na každé ruce. Cestu prý vylezl za 90 s. Rychlost přelezu symbolizuje i název podle jedné teroristické organizace. Cesta se prý skládá z 9 kroků, z nichž každý by byl samostatný boulder za 7C Fb. V současnosti je cesta Action direct stále řazena mezi nejtěžší cesty světa a mezi špičkovými lezci není příliš populární pro velké riziko zranění.

DCH, LEZEC.cz

Kdybych já byl kovářem...

„Kdybych já byl kovářem a měl jeho žílu“, znělo jako jednotící motto pěkného vandru po Jizerských horách. Část staré party CAO se vzhledem k deštivému počasí rozhodla pro jizerskou žulu (místo plánované Hrubice) a bylo to rozhodnutí správné.

BC si zřídili přímo v restauraci Hausmanka alias U Kozy na Hemmrichu, odkud vyráželi do hlubokých hvozďů za sklaními skvosty. Večer, po návratu z náročného lezeckého programu, se v BC o jejich regeneraci, doplnění energie a zejména tolik

potřebných tekutin BEZPRECEDENTNĚ staral **Mr. Josef Koza Heindorfer** (na snímku).

Jizerské hory „nevoní“ každému. Věže a stěny zde jsou roztroušeny poměrně daleko od sebe. Také převládající styl lezení je naprosto ojedinělý – lezou se zcela hladké plotny, často jen po krystalech, anebo neuvěřitelně kousavé spáry. To všechno odjištěné tak akorát, spíš méně... Ale kdo v lezení nevidí jen sportovní výkon a dokáže vnímat i krásu kolem, ten vždy bude Jizerkami nadšen.

A až si vylezete třeba na nejkrásnější jizerskou věž Zvon s cepínem a pamětní tabulí na vrcholu, kolem uvidíte jen hluboké bučiny zvlněné jak hladina zeleného moře, věřte, že se sem budete chtít vždycky vracet...

Za CAO Děčín se zúčastnili:

Milan Uhde Cestr, Jiří Houba Chára, Jiří Kudrna Kudrnáč & Zdeněk Vajsharó Vaishar

Bernd Arnold v korzetu

Ve čtvrtek 8. května 2003 potkal **Michael Vyletal** v Tisé dnes už legendárního lezce **Bernda Arnolda** (na snímku). Prohodil s ním pár slov jak to že neleze a jen tak chodí mezi skalami. Bernd se usmál a poklepal si na hrudník. Tvrdý nezvyklý zvuk Michala přesvědčil o tom, že to asi nebudou žebra, ale že má stejný korzet jako on po pádu v Itálii. Společně se tomu zasmáli. Arnold povídal něco o tom, že hodil třicetimetrou (!! tlamu a zůstal viset v laně. Víc mu Michal nerozuměl, jen to, že má zlomený druhý bederní obratel.

Jak k tomu Michal poznamenal: „Tak to byla pro mě dobrá zpráva, že alespoň v letošní sezóně nebude lepší než já...“

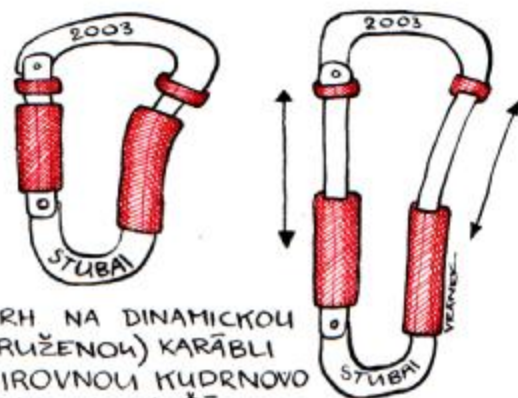
Vertical Limit II

aneb Nechutný Everest

Strmým hřebem nejvyšší hory světa hrdě stoupá sedmdesátiletý Japonec **Joičiró Miura**. Za ruku vede patnáctiletou nepálskou dívku **Mingkipu**. Jdou pomalu neboť před sebou tlačí britského invalidu **Glenna Shawa** na speciálním kolečkovém křesle švýcarské výroby. Pomáhá jim člověk černé pleti. Náhle je předbílá nepálský Šerpa **Pemba Dorje**. Ze základního tábora až na vrchol to stihl za 12 hodin a 45 minut. Šerpu **Lakpa Gelu** to trochu našťvalo, tak tam vyběhl za 10 hodin a 56 minut. Na vrcholu se málem srazil s dalším Šerpou **Appou**, který si tam právě vychutnával výstup již potřinácté. Za pár dní od začátku letošního května byl už stodvacátým horolezcem na vrcholu Everestu. V basecampu je zatím veselo, internetová kavárna je našlapaná k prasknutí a **Hillary** s manželkou projíždí starými uličkami nepálské metropole v kočáru taženém koňmi zdraven tisíce Nepálců...

To není scéna z nového pokračování úžasného filmu Vertical Limit, to je skutečnost těchto dní! Média s chutí sáhla po světových rekordech padajících na vrcholu světa a neskutečný dav, odhadnutý nepálským ministerstvem turistiky na 1300 lidí (!), ho s nadšením dál realizuje. Občas do toho sice spadne nějaká ta helikoptéra, sem tam nějaký ten mrtvý, ale jak říkal božský Freddie: Show Must Go On!

Zlepšovací návrh Petra Vránka...

NÁVRH NA DINAMICKOU (ODPRUŽENOU) KARÁBLI INSPIROVNĚ KUDRNOVO ČLÁNKEM DALŠÍ STORY O PÍŠKOVCOVĚ FRÉZE.

Starost o zdraví **Karla Běliny** při jeho divokých sólových výstupech nedávala dlouho spát **Petru Vránkovi**. Nakonec vymyslel, inspirován Karlovo story s přetrženou karabinou (viz CAO News č. 6/2002), zlepšovací návrh – odpruženou karabinu..

Illustrations © Petr Rysák Vráněk

Restaurace „U Makůvky“ vás zve...

Ahoj lezci! Jsem ráda, že navštívíte naši restauraci – patříte sem a budu se těšit na další návštěvy.
Díky vám všem a Hore zdar!

Drahoslava Říhová

alias Makůvka

Restaurace u Říhů
Moskevská 23, Děčín VI

Rač v područí Zdeňka Hubky

Zdeňk Hubka z Litoměřic nezahálí. V současné době bere útokem Rač v Dubských skalách. V bivaku přímo ve skalách si prý zbudoval pohodlnou postel, připravil dostatek kruhů a ráfuje tam jednu cestu za druhou...

Dojišťování cest

Mnohokrát omílaná otázka dojišťování ci nedojišťování cest je opět na světě. Tentokrát se strhl poprask v Ostrově. Správce oblasti **Honza Hoblák** začal s dodáváním nových kruhů do cest způsobem, nad kterým zůstává rozum stát.

Nejprve dodal kruh na Kořenáč, na Starou cestu. Lehkou trojku (!) dojistil tak nešikovně, že si kruh stejně nikdo necvaká, neboť je nesmyslně stranou. Ani ke štrandování (které se tam stejně neděje) by se kruh používal stěží a navíc je v místě, kde se dá stejně kvalitní jištění zbudovat jednoduše za pomoci smyček.

A nyní všemu nasadil korunu – kruh dodal do Údolní cesty na Káču (IV). Naprosto běžně lezená a dobře odjištěná klasika. A co víc – kruh dal hned vedle velikých hodin na hraně, takže pro odjištění jediného těžšího místa pod vrcholem je stejně k ničemu.

Jak tyto dodávané kruhy do desetiletí lezených cest korespondují s tím, když z jiných cest kruhy dodané autorem cesty (!!) vytlouká, jak se stalo například v Údolní cestě na Nedělní věž, nebo v Máčovce na Slunečnici?

Navíc, když tyto kruhy ve SVÉM vlastním průvodci uvádí v popisu?!

Webové stránky CAO News napadeny neznámým hackerem..

Jak jste mnozí zaznamenali, koncem dubna t.r. zaútočil neznámý hecker na naše internetové stránky <http://cao-news.webpark.cz/>. Veden touhou maximálně se zviditelnit a možná i zapůsobit na převážně mužskou část návštěvníků, sem umístil nestydaté obrázky, které obsahovaly urážlivý materiál (viz ukázka).

Naštěstí se našemu webmasterovi **Liboru T. Svobodovi** podařilo nedůstojný link odstranit a zamezit tak i dalším úchylům, aby nás odváděli od podstatných věcí..

Ve Všemilech jsou Kapři na suchu

Rybí pohromu v Českém Švýcarsku způsobili **Kýsa** s **Bukym** za asistence **Jardy Kuchty**. Když byli chudáci Kapři na suchu, dali si ještě Přesoleného pstruha a šli domů... To vše 25. května ve Všemilech.

Foto © Archiv rybích specialistů...

Syslování pro koho?

Je veřejným tajemstvím, že horolezecký oddíl Spartak Ústí nad Labem má sklad plný stěnových i slaňovacích kruhů, krabic, vrcholových knih a dalšího materiálu, určeného k údržbě a správě skal. Přesto jsou zkušenosti těch, kdo se na Spartak obrátili s žádostí o nějaký ten materiál (třeba na výměnu špatného slaňovacího kruhu), vzácně stejné – nic nevydají. Není to škoda?

Matrix Xb

Další desítka od známé dvojice **Ondra & Tomajda D. Žleb Company** se objevila na Strážci Dolního Žlebu. Cesta vede na věž její údolní převislou stěnou přes 4 BH na vrchol. Jak uvádí **Ondra Beneš**, mezi prvním a druhým borhákem se leze přes díрку od kulky, kterou tam pravděpodobně po válce vypálil nějaký zruděný němčák. Cesta měří asi 18 metrů a udělána byla 22. května 2003.

Mařeničky u Cvikova

Možná jste zaznamenali, že mezi novými cestami se objevila i hodně neznámá oblast Mařeničky u Cvikova. Úřadovala zde další známá dvojka **Pavel Kýsa Bechyně & Pavel Buky Henke**. Kýsa nám řekl, že na článku o skalách u Mařeniček se už pracuje. Český průvodce sice neexistuje, ale kluci nám okopírují text a mapy z německého originálu. Je to nádherná oblast s koupáním a lehkými cestami na věže. Kromě jedné věže byli při své návštěvě na všech a na některých zanechali i nepřehlédnutelné stopy ve formě nových linií.

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 30.5.-1.6. **Bezmezná Mezná** – hudební festival Info Chárová
6. - 8.6. **Sraz horolezců v Roklici** Poslední z trojice jarních srazů. Tento pořádá Horolezecký oddíl z České Lípy na tábořišti v údolí Roklice. Info Chára, Bělina
- 7.6. **Babylonský triatlon**. Info Škálová, Vaishar
- 14.6. **HOCYBOJ** – Jubilejní X. ročník oblíbeného horolezecko cyklistického boje na trase Příchovice – Labská Stráň. Pořádá KUR sport
- 21.6. **Letní Silvestr** - akce CAO, VI. ročník. Oslava nejdelšího dne a nejkratší noci. Starý skandinávský zvyk. Rest. U Kostí v Dolním Žlebu, sraz v 19.00 hod. Info Chára
- 21.6. **Sedmistovky** – závod na MTB pro náročné. Pořádá HK Varnsdorf. Info Štěpán, Hofman
- 21.-22.6. **Alpinský pohár: ROCKING Tisá**
- 28.6. **Veřejný triatlon "HOMO-NI"** X. ročník, pořádá: Racing Team Penco Děčín. 750 m plavání – koupaliště, 22 km kolo v ulicích Děčína (Tyršovka - Přípeř - viadukt u mototechny) 5,5 km běh kolem zámku
- 26.7. **Mosazný muž Povrly**, triatlon v rodišti Pískovcové frézy v Povrlyhills. Info Švajgl

V příštím čísle

- Informace o nové oblasti Mařeničky u Cvikova
- Jindřichova skála, jedna staronová oblast
 - Ohlédnutí za horolezeckými srazy
 - Určitě nebudou chybět nové cesty
 - nezapomeneme na pravidelné rubriky
 - a samozřejmě mnoho dalšího....

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO News** vychází již 2.7.2003!

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

POZOR!!

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZKA JE PLÁNOVÁNA NA 2. ČERVENCE 2003 OD 18.00 HODIN V RESTAURACI U ŘÍHŮ. DOPORUČENÝ ODĚV JE ODDÍLOVÉ TRIKO, BUDEME SE FOTIT.

NA POŘADU BUDE LEZENÍ, LEZENÍ A LEZENÍ. OSTATNĚ, JAKO VŽDY..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Slovo na závěr..

"Současná scéna sportovního lezení mě nudí. Lezení dospělo do bodu, kdy je důležitý jen pilný trénink, výkon a soutěž. To jsou pojmy ze světa, který jsem chtěl opustit, když jsem začal lézt... Jištění shora vedlo k ochuzení horolezeckého sportu a skály se redukovaly na místa tréninku. Bezpochyby se tím enormně zvýšila obecná úroveň, ale co nám vývoj lezení v čistě výkonnostní podobě přinesl? Lezení jako sport s přísnými pravidly znamená pouze návrat do světa maloměšťáckého myšlení orientovaného na úspěch."

Heinz Zak

Aby vás lezení nikdy nenudilo a přinášelo jen krásné zážitky vám za celou redakci **CAO News** přeje

Jiří Houba Chára

Horám zdar!